

Quaresma - Quart diumenge

Per JosemiE el dl., 08/03/2021 - 00:00

[2Cr 36,14-16.19-23](#)

[Ef 2,4-10](#)

[Jn 3,14-21](#)

Seguim en el nostre camí quaresmal. El camí que ens ha de facilitar créixer en la fe, l'esperança i l'amor.

Avui, 14 de març, fa just un any que ens quedàvem tancats a casa –vam aprendre bé la paraula "confinats"- davant d'una situació nova, desconcertant, desconeguda, amenaçant... I que ara, un any després, sabem –sentim, palpem...patim...- que ha estat i segueix estant molt dolorosa.

Però ara sabem una cosa: És pitjor la por que el coronavirus.

Així estem. Aquí estem. Avui.

Escoltem què ens diu Jesús als Nicodems del 2021. Aquells que busquem. Potser amb ganes, sí, o.. amb poca il·lusió i amb fatiga. A cops anem a palpentes i altres cops amb energia. Nicodems del segle XXI. Seguidors discrets.

I, potser, avui, seguint l'Evangeli, podem escoltar tres crides irrenunciables. Necessàries del tot. Absolutes. Escoltem...

1.- Mirar Jesús.

La crida repetida i permanent a aturar-nos a mirar Jesús. Ens cal aturar-nos a mirar Jesús. A la creu.

Mirar-lo tal com se'ns ofereix a la creu. Perdedor. Fracassat. En el dolor i la mort.

I mirar-lo... en silenci. Poques –cap!- paraula. Poc rollo. Poc discurs i poques consideracions teòriques. Mirar Jesús a la creu. I omplir-nos d'ell. Obrir-nos al Crucificat. Sense entendre gaire, potser.

Divendres sant se'ns convidarà a fer-ho dins la celebració: Mireu l'arbre de la creu. On morí el salvador del món.

Aturar-nos a mirar Jesús en creu. Sovint vivim de pressa. Amb idees i conceptes. Amb llista de coses a fer i a treure'ns de sobre. De fet, preferim mirar èxits. Gestes triomfals. Alegres victòries. Agitades celebracions... Avui la crida és a aturar-nos i mirar. Silenciosament. Mirar amb calma, allà on no ens agrada ni ens hi trobem còmodes.

Només després d'aquesta mirada reposada i sentida podrem veure tantes coses que ens eren invisibles!!! En les nostres vides quotidianes –i accelerades!- només després d'haver mirat serenament Jesús en creu, podrem prendre algunes decisions. Podrem acceptar i acollir el que la vida ens porta.

2.- Prou queixes i laments.

Prou protestes i fulls de reclamacions al món i la vida.

Aquest món nostre que a cops ens entossudim a menysprear i blasmar, Déu l'estima.

Déu estima el món. Amb bogeria. Si algun cop se'ns escapa de dir que "no en donaria ni un duro, no posaria la mà al foc"... resulta que Déu aposta molt fort.

Prou de dirigir-nos despectivament al nostre món! Déu l'estima tant, que s'ha entregat a ell. I està entestat en salvar-lo. Entre d'altres coses, perquè nosaltres som d'aquest món. I Déu només estima. Només salva. No rebutja ni se'n desdiu. Estima. Bojament. Fins a entregar-se en Jesús, el Fill. Fins a donar sencera la vida. La humanitat pot sostenir-se en aquesta experiència. Som estimats per Déu, en Jesús.

Tant ha estimat Déu el món...!!! Que segueix esperant. Segueix esperant-nos. Segueix confiant en nosaltres.

3.- Fer la veritat.

La crida a obrar veritablement. A nosaltres ens toca seguir la missió de Jesús. Enfortir els cors desfets. Construir la fraternitat i la justícia que li falta al nostre món. Introduir la igualtat entre les persones. Reconèixer la dignitat tantes vegades negada. Fer espai als exclosos i expulsats. Vetllar per la vida dels petits i el afeblits. Apuntalar els que no aguanten.

Ser llum al nostre món. Qui obra la veritat s'acosta a la llum. Viure com Jesús. Ser Jesús.

Tres crides d'aquest temps de quaresma. Temps d'aprendre a estimar. Com Jesús.

